

[Tredje næstformand]

handling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Anden behandling af:

Forslag til lov om miljøstøtte.

(Lovforslag nr. L 75. Fremsat 14/11 80. Første behandling 26/11 80. Betænkning 10/12 80).

Der var stillet 6 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Forhandling

Taanquist (S):

Jeg skal indskrænke mig til at redegøre for vor stilling til ændringsforslagene.

Socialdemokratiet kan ikke tilslutte sig det af venstre og konservative stillede ændringsforslag om at nedsætte den nedre grænse for investeringsbeløb fra 40.000 til 30.000 kr. Det skyldes bl.a., at vi ønsker, at en så stor del som muligt af det afsatte beløb skal bruges til miljøstøtte og så lidt som muligt skal bruges til administrative omkostninger. Derfor finder vi, at 40.000 kr. er en passende grænse.

Vi kan heller ikke tilslutte os det af fremskridtspartiet stillede ændringsforslag om at lade § 4 udgå, men vi kan tilslutte os miljøministerens ændringsforslag til § 10, hvorefter Håndværksrådet bliver repræsenteret i miljøkreditrådet. Også de mindre virksomheder, Håndværksrådet repræsenterer, vil kunne opnå miljøstøtte, hvis betingelserne i den fremtidige lov er opfyldt, og der må forventes mange ansøgninger fra sådanne mindre virksomheder.

Socialdemokratiet kan derimod ikke tilslutte sig det af det radikale venstre og andre stillede ændringsforslag til § 10 om at lade NOAH og Danmarks Naturfredningsforening få en repræsentant i miljøkreditrådet.

Efter lovforslaget ydes der kun miljøstøtte til projekter, der medfører en tilstrækkelig forureningsbekæmpelse. Efter lovforslaget udpeges der endvidere 2 repræsentanter for miljøministeriet til miljøkreditrådet, og disse vil bl.a. kunne påse, at miljømæssige hensyn tilgodeses ved anvendelse af støttemidlerne.

Hans Jørgen Holm (V):

Miljøministeren søger med dette lovforslag at hæve grænsen for tilskudsberettigede investeringsbeløb fra 20.000 kr. til 40.000 kr. for særligt økonomisk tyngende miljøinvesteringer. Vi er i venstre forbavsede over, at man i regeringen og socialdemokratiet ikke fortsat som i den gældende lov vil hjælpe de mindre virksomheder, for hvem miljøinvesteringer oftest vejer forholdsvis tungt. Det underer os endnu mere, at det radikale venstre har kunnet følge regeringen i dette synspunkt.

Vi har fra venstres side accepteret, at der kan være behov for en vis justering af undergrænsen, hvorfor vi har foreslået, at denne bliver sat til 30.000 kr. Venstre havde håbet på en tilsvarende imødekommenhed fra miljøministerens side, og vi havde regnet med, at det radikale venstre ligesom kristeligt folkeparti ville kunne stemme for forslaget.

Vi er under udvalgsbehandlingen blevet mødt med argumentet, at opretholdelsen af den nuværende grænse, altså også grænsen på de 30.000 kr., ville betyde store administrative byrder, og vi har i et svar til udvalget fået at vide, at en sag koster op mod 5.000 kr. i administrative omkostninger. Det vil altså sige, at man bruger en akademisk arbejdskraft i ca. 2 uger. Hvis dette rent faktisk skulle være tilfældet, synes det mere rimeligt, om man havde forenklet arbejdsgangen. 2 uger er unægtelig lang tid for ganske små sager. Nu ser det imidlertid ud til, at miljøministeren får sit forslag om 40.000 kr. vedtaget, og jeg vil derfor godt spørge ministeren, om det betyder afskedigelser, når man nu slipper for den administrative byrde, alle disse småsager giver efter den gældende lov.

Om miljøministerens ændringsforslag om Håndværksrådets placering i miljøkreditrådet vil jeg gerne sige, at vi er tilfredse med, at ministeren har været til at bevæge i denne sag.

Den omstændighed, at hele udvalget, med undtagelse af repræsentanten for VS, har

[Hans Jørgen Holm]

støttet forslaget, er jo nok i den forbindelse bemærkelsesværdig. På dette område blev hensynet til de mindre virksomheder tilgode- set, men altså først under udvalgsarbejdet.

Ændringsforslag nr. 2, 3 og 6 stemmer vi imod.

Niels Andersen (KF):

Ganske vist er det et nyt lovforslag, vi her skal vedtage, men alligevel må det betragtes som en fortsættelse af den støttelov, vi har haft igennem en årrække.

Det konservative folkeparti finder, at stigningen fra 20.000 kr. til 40.000 kr. er meget drastisk, det er jo en stigning på 100 pct. Da lovforslaget indebærer, at gamle ansøgninger også skal tages i betragtning, mener vi, at grænsen på de 30.000 kr., som vi er medfor- slagsstillere til, må være rimelig, også i be- tragtnings af, at der er et flertal, der går ind for, at man indsætter en repræsentant for Håndværksrådet. Der er jo netop i anmod- ningen peget på, at der hidtil er mange min- dre virksomheder, der har søgt om støtte, også mange mindre landbrugsvirksomheder, så derfor går vi ind for dette forslag.

Vi stemmer imod det af hr. Bolvig m. fl. stillede ændringsforslag om at tage flere re- præsentanter ind, bl. a. for NOAH og Natur- fredningsforeningen, simpelt hen fordi vi mener, at vi må begrænse disse mindre grup- pers repræsentation for at få det mest fornuf- tige ud af det.

Maisted (FP):

Af de stillede ændringsforslag kan frem- skridtspartiet ikke støtte venstres og de kon- servatives ændringsforslag. Det giver blot mere administrationsbesvær, og man vil kun- ne se, at miljøkreditrådet er temmelig stærkt belastet i forvejen. Derfor mener vi ikke, at det skal udsættes for yderligere overlast.

De øvrige ændringsforslag, bl. a. frem- skridtspartiets egne, vil vi selvfølgelig stem- me for. Det er sørgeligt, at man ikke vil prø- ve på at gøre dette forslag lidt mindre galt, end det er i forvejen, ved at sige, at de men- nesker, der omgående griber ind med miljø- foranstaltninger, selvfølgelig ikke skal ude- lukkes fra at få støtte. Derfor bør lovforsla- gets § 4 udgå.

Som sagt er vi ikke tilhængere af selve lovforslaget, og vi beklager meget, at man

belaster erhvervslivet med de yderligere ud- gifter, der her er tale om.

Margrete Auken (SF):

Der er megen mystik omkring dette lov- forslag. Noget af mystikken hænger utvivl- somt sammen med, at vi har haft så kort tid, at det har været næsten umuligt at få de op- lysninger frem, der kunne gøre det relevant at stille mere omfattende og sammenhængen- de ændringsforslag til forslaget.

Et andet sted er mystikken klar, ved at vi her sidder med en erhvervsstøttelov tydeligt camoufleret som en miljøstøttelov. SF har principielt hverken noget imod at give er- hvervstøtte eller miljøstøtte, men vi synes, det er en fordel, at man ved, hvad man gør, så man kan drøfte det ud fra principperne. Det er i hvert fald højst ubehageligt, når den sammenblanding, vi har set her, bliver det, vi skal leve med.

Dertil kommer som igen noget meget my- stisk, at EFs placering er ejendommelig. Jeg skal ikke her komme nøjere ind på hvor- dan, blot gøre opmærksom på, at skulle man strengt henholde sig til EFs dispensation, var så at sige hele grundlaget for den lovgivning, vi sidder med her, faldet væk.

Man har altså brugt dette påskud, og det, vi nu står med, er ikke alene en erhvervsstø- tte lov, som vi bruger miljøpenge til, men først og fremmest en støtte til landbruget. Jeg tror, at 10 pct. af dette lovforslag handler om bi- drag til landbruget. Vi har i hvert fald fundet ud af under udvalgsarbejdet, at miljøpenge skal gå til miljøforbedringer – kaldes det – som klart kunne have været gennemført, hvis man havde overholdt gældende love. Vi skal endda tilbage for miljøbeskyttelsesloven, hvor vi kan finde en række af de krav, som man nu giver penge til at landboerne kan opfylde. Disse krav er stadig væk meget ri- melige, det var de også dengang, og landbru- get kunne passende have bedt om at få pen- gene over moderniseringsloven, hvor det havde hørt hjemme. Så havde vi alle sammen kunnet finde bedre rundt i denne sag.

Endelig kunne jeg tænke mig at lave en sammenligning med det, der skete forleden dag, hvor vi behandlede et lovforslag om vedvarende energi. Når det for en gangs skyld er langsigtede og miljømæssige hensyn, der ligger regeringen på sinde, steder, hvor

[Margrete Auken]

man er nødt til at afbøde ugunstige økonomiske virkninger af nogle beslutninger, så udvises der en påpasselighed, som er fabelagtig. Så har man kun et år og en meget begrænset bevilling, og vi ved alle sammen, at den bevilling meget hurtigt spises op, og så går alt i stå. Men når vi får erhvervsstøtte som miljøstøtte, så viser det sig, at det flyder rigeligt, at de får 6 år at trække på, og at de stort set kan skalte og valte med pengene, som de vil. Selv om der selvfølgelig er begrænsninger, kan vi se, at der vil blive givet til noget, som skulle have været dækket ind på en helt anden måde.

SF vil stemme imod forslaget ved tredje behandling. Vi vil støtte 2 ændringsforslag. Det ene er det af ministeren stillede om Håndværksrådets placering. Vi synes, det er meget rimeligt, at også de små virksomheder får glæde af denne erhvervsstøtte, ikke kun landbruget og den større industri. Vi har spagfærdigt i ændringsforslag nr. 6 forsøgt at få nogle miljømennesker ind i miljøkreditrådet, ikke fordi vi tror, de får så forfærdelig meget ud af at sidde og forvalte penge, der ikke skal bruges til andet end at klare erhvervslivets problemer, men for at de synspunkter en gang imellem kunne blive hørt. Vi ved jo godt, at et sådant forslag ikke går igennem, netop fordi lovforslaget ikke handler om miljø.

Bolvig (RV):

Jeg vil gerne på det radikale venstres vegne takke ministeren for godt samarbejde i forbindelse med udarbejdelsen af dette lovforslag. Vi er glade for, at ministeren imødekom vort ønske om, at Håndværksrådet bliver placeret i miljøkreditrådet, og derfor kunne vi også godt acceptere regeringens ønske om, at grænsen skulle være 40.000 kr. og ikke, som det radikale venstre tidligere i debatten havde understreget, 30.000 kr.

Jeg vil gerne sige til hr. Hans Jørgen Holm, der taler om at hjælpe de små virksomheder, at det gør det radikale venstre gerne, ikke kun i ord, men også i handling. Det er da også baggrunden for, at vi fik Håndværksrådet repræsenteret i miljøkreditrådet, hvad hr. Hans Jørgen Holm gav udtryk for stor glæde over.

Sandheden er, at den gamle grænse på 20.000 kr. i dag skulle være 35.800 kr., og

inden lovens udløb ville man være nået op på mindst 40.000 kr., sikkert betydelig højere, så i virkeligheden opererer dette lovforslag med den samme grænse som tidligere.

Vi kan støtte det af ministeren stillede ændringsforslag om Håndværksrådet og naturligvis vore egne ændringsforslag, men vi kan ikke støtte det af hr. Hans Jørgen Holm og venstre stillede ændringsforslag.

Waldorff (VS):

Inden jeg går ind i detaljerne, skal jeg lige understrege, at udgangspunktet for denne diskussion er en fuldstændig skandaløs lov, og at det derfor kun er de allerværste ting og endda kun de nye oplysninger i forhold til førstebehandlingen, jeg skal tage op.

Det første er den EF-skrivelse, vi har fået i udvalget, så vi kunne se, hvad det hele handlede om. Når den er interessant, er det, fordi forlængelsen af miljøstøtteleven er begrundet i, at man har vedtaget i EF, at sådanne erhvervstilskud skal man altså fortsat kunne give. Der står i denne skrivelse fra EF på side 3:

»Støtten må ikke overstige 15 pct. af udgifterne til den investering, hvortil der ydes støtte.«

Vi beder selvfølgelig om en forklaring på, at den danske støtte skal være 25 pct., når der nu står 15 pct. i EF-skrivelsen, og så får vi at vide, at det er selvfølgelig, fordi det skal indkomstbeskattes, og så passer det med en procent på 15. Så spørger det opmærksomme medlem af miljø- og planlægningsudvalget: ja men hvad så med afskrivningsreglerne? Det viser sig selvfølgelig – som man kunne have sagt sig selv; det er selvfølgelig også derfor, jeg spurgte – at investeringerne er fuldt afskrivningsberettigede, altså også afskrivning på den del, som er opført så at sige for offentlige midler, som det offentlige har betalt. Det betyder simpelt hen, at hele indkomstbeskatningen af tilskuddet bliver opvejet af en forøget afskrivningsmulighed. De 25 pct., man giver i erhvervsstøtte, kalder vi det, miljøstøtte, gælder faktisk som 25 pct. fuldt ud og ikke som de 15 pct., der er anført i EF-skrivelsen. Man må sige det, som det er: det er det rene fup og svindel. Og så er det sikkert ikke engang bevidst. De havde, så vidt jeg kunne se det, ikke opdaget det i miljøstyrelsen eller i miljøministeriet.

[Waldorff]

Det, der står tilbage, er, at man overtræder den EF-lovgivning, som man selv påberåber sig som hele undskyldningen for nu at forlænge miljøstøtteleven i et antal år.

Det andet punkt, jeg skal tage op, er landbruget endnu en gang. Synd nok, det går altid ud over landbruget. Der står på side 4 i EF-skrivelsen:

»Disse retningslinjer vedrørende statsstøtte til miljøbeskyttelse anvendes ikke på investeringer foretaget i forbindelse med produktion på landbrugsejendomme.«

På trods af denne EF-skrivelse, denne aftale, er det altså lykkedes Axelborg at få maset landbrugets traditionelle kvota på miljøområdet ind også i den nye miljøstøttelev.

Jeg vil gerne anerkende, at vi i nogle af svarene til miljøudvalget har fået en vis opstramning, så vi undgår nogle af de helt vilde skævere, som miljøministeren havde fået anbragt i bemærkningerne til lovforslaget, og som jeg omtalte ved førstebehandlingen. De svar, vi har fået, betyder, så vidt jeg kan se, en opstramning, og det har vi kvitteret for ved at få svarene på nogle af spørgsmålene optrykt som bilag til betænkningen.

Det, der står tilbage, er imidlertid, at regeringen stadig væk har stillet landbruget støtte til f. eks. ensilageanlæg i udsigt, på trods af – det har vi også fået at vide i et svar – at miljøkreditrådet ikke i hele det sidste år har givet støtte til ensilageanlæg, med den begrundelse, at disse anlæg er fuldt rentable i sig selv. Det var den første begrundelse. Den anden begrundelse var, at de allerede var påkrævet efter tidligere lov. De kunne altså ikke engang skydes ind under miljøbeskyttelsesloven. De var allerede påbudte efter vandlovsloven.

Et andet spørgsmål, som vi har rejst, er: hvad er egentlig virkningen på retssystemet på miljøområdet af, at man laver sådan noget? Det har miljøministeren enten glemt at svare på eller ikke ønsket at svare på – hvad ved jeg? I hvert tilfælde har vi ikke fået noget svar på: hvad vil egentlig konsekvensen være for domstolene, for anklagemyndigheden, når man kommer stikkende én gang til fra miljøstyrelsen eller fra kommunerne og siger, at der er sket en overtrædelse af miljøloven her? Vi har en skrivelse fra rigsadvokaten, som siger, at vi skal have en strengere bodepraksis på området. Men alle vil selvfølgelig sige: ja men de her ting er i realiteten

legaliseret ved, at regeringen har lavet en lov, som siger, at uanset at der er sket en overtrædelse af miljøloven – og ikke bare af miljøbeskyttelsesloven, men også af ældre lovgivning, sundhedsvedtægter osv., altså tilbage til nittenhundredeoggrønvidkål – så kan man alligevel få offentlig støtte til at udbedre de miljøskeer, som man går og laver. Den logiske konsekvens for dommerne og vel også for anklagemyndigheden vil være, at så kan man da ikke tage det alvorligt at ville komme ud og idømme en landmand 10.000 kr. i bøde, fordi han har læsset roeaffald af midt på en mark og sådan noget. Selvfølgelig kan man ikke det.

En ting til, som også lige fortjener at blive nævnt, er Glud & Marstrand-sagen. Den viser, at der godt kan være en fortjeneste ved omlokalisering, hvis man f. eks. som Glud & Marstrand laver en renvasket spekulationsforretning, hvor man tjener 9,4 mill. kr. ved at sælge grunden til hr. Preben Steen Nielsens boligselskab – bl. a. på grund af, at man samtidig kan få jokket nogle dispensationer igennem, dagen før VS-borgmesteren træder til, og sådan noget, så man kan bruge grunden til et helt andet formål end det, den egentlig er beregnet til. Igennem sådanne rene spekulationsmetoder sikrer Glud & Marstrand sig en meget høj pris for grunden. Det har bare ikke nogen betydning ved beregning af støttegrundlaget. Den slags ting går udenom. Den slags spekulationsgevinster har altså ingen betydning for, at miljøstyrelsen bagefter sidder og betaler Glud & Marstrand 279.300 kr. for en skorsten, som aldrig er blevet opført.

Jeg har et par spørgsmål til miljøministeren om beregningen af støttegrundlaget. Miljøministeren har oplyst over for udvalget, at når man ved opgørelse af støttegrundlaget foretager fradrag for de omkostningsbesparelser, som virksomhederne i reglen har i forbindelse med miljøinvesteringer, så benytter man i miljøministeriet en så høj realrente som 12 pct. Og ikke nok med det: når omkostningsbesparelserne også vedrører et nedsat energiforbrug, regner man med uændrede realpriser på energi. Jeg skal måske lige forklare det lidt nærmere. Når man regner med en høj realrente, betyder det, at man i praksis kommer til et mindre fradrag i støttegrundlaget. Det giver altså en større gevinst til virksomheden. Jeg vil godt have at vide af

[Waldorff]

miljøministeren: hvorfor regner man i miljøministeriet med en realrente på 12 pct., medens man i andre ministerier regner med en realrente på 6 pct.? Jeg vil også godt have at vide: hvorfor regner man i miljøministeriet med uændrede energipriser – mens man f. eks. i energiministeriet regner med stigende realpriser, nemlig 4 pct. i realprisstigning på energi – når man beregner fradrag i forbindelse med tilskudsordninger? Det er faktisk ikke uvæsentligt, for det betyder, at når miljøstyrelsen beregner støttegrundlaget, kommer man i virkeligheden til at sætte fradraget 66 pct. for lavt i forhold til den måde, man regner på i andre ministerier. Det er igen en camoufleret erhvervsstøttepolitik. Jeg vil godt have at vide, hvad begrundelsen er for, at man gør sådan i miljøministeriet.

Til sidst – tiden er ved at løbe ud – vil jeg lige fyre et par bemærkninger af til mine gode venner i det radikale venstre og SF, som foreslår, at man skal have anbragt NOAH og Danmarks Naturfredningsforening i miljøkreditrådet. Hvis det er jeres absolutte hensigt at få kvalt forbindelsen til græsrodderne, så skulle I hellere tage og klippe den over direkte i stedet for at lade disse organisationer blive kvalt i ammoniakdunsten i miljøkreditrådet. Det er i hvert fald helt uforståeligt for mig, hvorfor I vil genere NOAH ved at foreslå, at man skal sætte dem ind i miljøkreditrådet. Jeg mener, det er en direkte fornærmelse af en i øvrigt glimrende og fornuftig organisation.

For det andet er det uforståeligt, at I vil deltage i et så klart forsøg på legitimering af miljøkreditrådet, som det vil være at sætte naturorganisationerne ind i det. Miljøkreditrådet har kun ét formål, og det er at kradspe penge ind til erhvervslivet. Hele lovgrundlaget går ud på at kradspe penge ind til erhvervslivet. Alle har erkendt – det har I også selv – at denne lov intet har med miljø at gøre, det er ren erhvervsstøtte. At lade NOAH og Danmarks Naturfredningsforening optræde i den forsamling er det samme som at lade, som om miljøkreditrådets afgørelser har noget som helst med miljø at gøre.

Flygaard (DR):

Jeg skal med det samme sige, at retsforbundet ved tredje behandling vil stemme

imod det foreliggende forslag til lov om miljøstøtte.

Retsforbundet har det ubetingede hovedsynspunkt, at den, der forårsager forureningen, også skal betale. Ud fra den betragtning vil vi i videst muligt omfang tage stilling til de stillede ændringsforslag.

Det har medført, at vi ikke kan stemme for ændringsforslag nr. 1. Vi kan heller ikke stemme for ændringsforslag nr. 2. Vi kan stemme for ændringsforslag nr. 3, 4 og 5. Hvis ændringsforslag nr. 3 bliver forkastet, bliver ændringsforslag nr. 6 vel sådan set en nullitet. Vi vil gerne gøre opmærksom på, at det er ud fra et synspunkt om at modvirke de tendenser, der egentlig er lovens formål, at vi sådan set ønsker specielt Naturfredningsforeningen og NOAH ind i billedet. Som nævnt vil vi stemme imod lovforslaget ved tredje behandling.

Miljøministeren (Erik Holst):

Jeg kan med glæde konstatere, at et stort flertal af partierne her i salen støtter hovedsigtet med forslaget til ny miljøstøttelov og hermed også støtter, at der i det kommende år er behov for at yde støtte til miljøinvesteringer.

Jeg kan også konstatere en bred tilslutning til, at miljøkreditrådets administration af støtteordningerne fremover skal bygge på ændrede kriterier for anvendelsen af støtte midlerne set i forhold til de kriterier, som er anvendt under den nugældende lov.

Jeg tillægger det stor vægt, at lovforslaget ikke blot er en fortsættelse af den gældende ordning, men at der som noget nyt gives mulighed for med støttemidlerne at fremme en ny og mere miljøvenlig teknologi. Det er i den forbindelse af betydning, at støtte til, hvad man kan kalde sædvanlige eller traditionelle miljøinvesteringer, efter lovforslaget i fremtiden kun vil blive ydet, hvis en sådan investering kan anses for at være økonomisk tyngende for den pågældende virksomhed, og hvis investeringen foretages på grund af skærpede eller uforudsigelige krav til virksomheden om at begrænse forureningen.

Jeg skal knytte nogle enkelte kommentarer til de ændringsforslag og mindretalsindstillinger, som udvalgsbetænkningen indeholder.

Argumentationen for ændringsforslag nr. 1 om at ændre den nedre grænse for, hvilke

[Miljøministeren]

investeringer der kan støttes efter lovgivningen, til 30.000 kr. mener jeg ikke rammer det væsentlige i problemstillingen. Hr. Hans Jørgen Holm har ikke den samme opfattelse, som jeg har, men jeg mener, at hvis man fastholder grænsen på de 20.000 kr. – der bliver til 35.000 kr., pristalsreguleret, i dag – vil det betyde, at man får en mindre del til miljøinvestering i forhold til administration. Det omvendte bliver tilfældet, hvis man anvender de 40.000 kr., som jeg har foreslået. Hvis venstres og de konservatives ændringsforslag skulle gå igennem, vil omkostningerne i forbindelse med lovens administration stige væsentligt, uden at man derved kunne forvente en større forureningsbegrænsende effekt af støttemidlerne.

Jeg vil ikke opholde mig meget ved fremskridtspartiets mindretalsindstilling i betænkningen, men dog gøre den bemærkning, at tanken om at forøge afskrivningsmulighederne for miljøinvesteringer i stedet for at etablere en miljøstøtteordning efter min opfattelse af mange grunde vil være en dårlig løsning. Bestemmelsen i lovforslagets § 4, som fremskridtspartiet i ændringsforslag nr. 2 foreslår skal udgå, er efter min mening væsentlig, og kravet i § 4 om forhåndstilsagn om støtte til investeringer, der medfører indførelse af mindre forurenende teknologi, tilskynder virksomhederne, der står over for valget mellem forskellige typer af teknologi m.v., til at vælge den teknologi, der er lovende ud fra et miljøhensyn. Projekter til indførelse af ny teknologi, der allerede er gennemført, inden der meddeles tilsagn om støtte, vil som oftest kun være gennemført, fordi de skønnes at være driftsøkonomisk rentable i sig selv, og fordi risikoen ved projektet ikke skønnes at være så væsentlig, at virksomheden afholder sig fra at foretage denne investering. Er der ikke krav om forhåndsgodkendelse, ville man med andre ord miste den tilskyndelsesvirkning, som ligger i lovforslaget.

Om ændringsforslagene nr. 3 og 4 vil jeg kun sige, at om der skal være 9 eller kun 8 repræsentanter for organisationer m.v. i miljøkreditrådet, afhænger af ens stillingtagen til ændringsforslagene nr. 5 og nr. 6. I ændringsforslag nr. 5 har jeg foreslået at udvide miljøkreditrådet med repræsentanter for Håndværksrådet. Jeg mener, at der godt kan argumenteres rimeligt for ønsket om at få Håndværksrådet repræsenteret i miljøkredit-

rådet. Håndværksrådet repræsenterer på mange områder mindre virksomheder, som vil kunne opnå støtte i overensstemmelse med lovforslaget.

Jeg kan derimod ikke se behovet for at tilbyde NOAH og Danmarks Naturfredningsforening eller andre tilsvarende organisationer en plads i miljøkreditrådet, således som fremskridtspartiet, socialistisk folkeparti og det radikale venstre har foreslået i ændringsforslag nr. 6. Efter lovforslaget – og da også efter den hidtil gældende lov – ydes der kun miljøstøtte til projekter, der har eller vil medføre væsentlig og tilstrækkelig forureningsbegrænsende virkning. Kun hvis dette er tilfældet, kan der blive tale om at yde en miljøstøtte. Efter lovforslaget udpeges der endvidere 2 repræsentanter for miljøministeriet til miljøkreditrådet, og disse vil bl. a. skulle påse, at de miljømæssige hensyn tilgodeses ved anvendelse af støttemidlerne.

Socialistisk folkepartis og venstresocialisternes medlemmer af udvalget har begge indstillet lovforslaget til forkastelse. Begge beskæftiger sig meget med, om der efter lovforslaget vil blive ydet tilskud til investeringer, som foretages med henblik på forbedring af eksisterende forhold, som man efter deres opfattelse mere eller mindre måtte regne med indebærer en overtrædelse af miljølovgivningen.

Jeg kan her henvise til de meget udførlige svar, jeg har givet på spørgsmål nr. 20, 21, 22, 27 og 28, som jeg har forstået at man har ønsket at få optaget i betænkningen sammen med ministeriets kommentarer til disse spørgsmål. Jeg kan kun sige, at jeg er helt indforstået med synspunkterne i mine egne svar, og jeg har derfor ikke noget imod, at andre også henviser til dem.

Lad mig understrege, at med dette lovforslag er der sket en væsentlig skærpelse af betingelserne for at yde støtte til det, vi kalder traditionelle forureningsbegrænsende projekter, også i landbrugets primærproduktion. For at opnå støtte skal investeringen være økonomisk tyngende for virksomheden, og investeringen skal være nødvendiggjort af skærpede eller uforudsigelige krav til virksomheden. Påbuddet skal altså med rette af den pågældende landmand opfattes som et nyt eller skærpet krav i forhold til den tilstand, der hidtil har været accepteret af både myndigheder og omboende.

[Miljøministeren]

Hr. Waldorff stillede to spørgsmål. Det ene var, hvorfor vi regner med en rente på 12 pct. i forbindelse med omkostningsbesparelserne. Dette er ikke en usædvanlig procent, når man regner med det normale for private investeringer. Derfor finder jeg ikke, det er forkert at angive denne procent, tværtimod.

Hr. Waldorff spørger også om, hvorfor vi anvender uændrede energipriser. Det er et princip, vi har lagt til grund for lovgivningen. Vi har også anvendt uændrede arbejds-lønninger, således at der kan foretages en beregning ud fra den situation, vi har. Der er hermed hverken tilsigtet at favorisere eller at fordreje støttemulighederne i denne lovgivning.

Lad mig til allersidst takke udvalget for en meget hurtig behandling. Jeg synes i modsætning til SF, at der virkelig har været tale om en meget effektiv udvalgsbehandling. Jeg vil slutte med at takke for den tilslutning, der er blevet givet udtryk for fra et meget stort flertal.

Hans Jørgen Holm (V):

Ministeren gentog sit argument med de store administrative byrder ved sager under 40.000 kr. i investeringsbeløb. Når nu det argument er så vigtigt som begrundelse for, at socialdemokratiet og regeringen ikke kan støtte vores ændringsforslag om 30.000 kr., savner jeg fortsat et svar på, om der vil ske afskedigelser, når man nu lettes for de administrative opgaver med disse småsager med vedtagelsen af ministerens forslag om 40.000 kr.

Margrete Auken (SF):

Det er bare en kort bemærkning til vores venner i VS. Hr. Waldorff talte om, at det nærmest var at ødelægge græsrodderne at give dem indflydelse i et foretagende som miljøkreditrådet. Jeg havde det sådan, som man tit har det, når man hører den slags argumenter: manden har ret, det kan ikke nytte noget. Men så kom jeg til at tænke på, hvad der var sket for et øjeblik siden herinde, da vi stemte om de offentlige repræsentanter i forskellige foretagender, hvor vi igen mødte VS' klare arrogance over for mennesker, der var blevet sat på lidt udsatte poster. Man har ikke tillid til dem, man er sikker på, at de

altid vil blive – med formandens tilladelse – røvendt. Undskyld!

Anden næstformand (Ninn-Hansen):

Fru Margrete Auken var jo udmærket klar over i forvejen, at det udtryk ikke må anvendes her. Lignende udtryk vil ikke blive accepteret; så kan fru Margrete Auken ikke få ordet længere.

Miljøministeren (Erik Holst):

Jeg vil gerne meget kort svare hr. Hans Jørgen Holm, at det er helt oplagt, at udgifterne til den administration, der skal til for at administrere loven, fragår støttebeløbet, så hvis der skal bruges mere tid, og hvis der relativt skal bruges flere penge til administration i forhold til det, der ydes til miljøstøtten, så må det være således, at miljøstøtten bliver mindre. Der er ikke tale om hverken at afskedige eller ansætte flere eller færre, men der er tale om, at de totale administrative omkostninger relativt bliver mindre i forhold til den del, der går til støtte på miljøområdet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1
forkastedes, idet 32 stemte for, 102 imod.

§§ 1–3
vedtoges uden afstemning.

§ 4
vedtoges med 123 stemmer mod 11.

Ændringsforslag nr. 2 om, at § 4 udgår,
var dermed forkastet.

§§ 5–9
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 6
forkastedes, idet 31 stemte for, 104 imod.

Ændringsforslag nr. 3 betragtedes som
bortfaldet efter forkastelsen af ændringsfor-
slag nr. 6.

Ændringsforslag nr. 4 og 5, § 10 med de foretagne ændringer og §§ 11-19 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Ninn-Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

13) Anden behandling af:

Forslag til lov om folkehøjskoler i Grønland.
(Lovforslag nr. L 79. Fremsat 20/11 80. Første behandling 3/12 80. Betænkning 10/12 80).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Sammen med denne sag foretoges de under punkterne 14-16 på dagsordenen opførte sager, nemlig:

14) Anden behandling af:

Forslag til lov for Grønland om arealanvendelse, byudvikling og bebyggelse.
(Lovforslag nr. L 82. Fremsat 21/11 80. Første behandling 3/12 80. Betænkning 10/12 80).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

15) Anden behandling af:

Forslag til lov om museumsvesenet i Grønland.
(Lovforslag nr. L 84. Fremsat 25/11 80. Første behandling 3/12 80. Betænkning 10/12 80).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

16) Anden behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om tilskud til Grønlands hjemmestyre og de grønlandske kommuner.

(Lovforslag nr. L 81. Fremsat 21/11 80. Første behandling 3/12 80. Betænkning 10/12 80).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagenes paragraffer, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagenes overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Forhandling

Preben Lange (Grønl.):

Da jeg desværre var forhindret i at tage til orde under førstebehandlingen af de 4 lovforslag, som har betydning for Grønland, vil det være naturligt for mig at benytte lejligheden her under andenbehandlingen til at fremkomme med en enkelt bemærkning omkring lovforslag nr. L 82, forslag til lov for Grønland om arealanvendelse, byudvikling og bebyggelse.

Dette lovforslag, som er en naturlig videreførelse af de beslutninger, der i sin tid opnåedes enighed om i hjemmestyrekommissionen, giver Grønlands hjemmestyre bemyndigelse til selv at fastsætte regler om arealanvendelse, lands- og byplanlægning og bebyggelse. Undtaget herfra er dog arealanvendelse til forundersøgelse, efterforskning og udnyttelse af ikke-levende ressourcer.

Under hjemmestyrekommissionens arbejde var netop dette spørgsmål om den fastboende befolknings ret til at træffe beslutninger om de ikke-levende ressourcer i undergrunden et vigtigt spørgsmål for siumuts forhandlere. Det lykkedes ikke for disse at få gennemført det grønlandske folks ønsker om retten til undergrunden, og det vil jeg gerne ved denne lejlighed udtrykke min beklagelse af. Vi har måttet acceptere den nuværende tingenes tilstand, og da lovforslagene i dette efterår var til behandling i Grønlands lands ting, fik de fuld tilslutning såvel fra siumut som fra atassut.

Jeg kan derfor med henvisning til denne tilslutning også her i tinget give min støtte til gennemførelse af de 4 lovforslag, som er en